

случило нѣкакво бѣдствие, когато марешала получи едно писмо отъ Рифатъ паша, който му съобщаваше, че неприятеля нападналъ Ловечъ, но билъ отблъснатъ.

Споредъ рапорта на Рифатъ паша, 4 баталиона пѣхота и 4 ескадрона кавалерия, идящи откъмъ свищовския пѣтъ и другъ една колона съ сѣщитѣ сили, идяща откъмъ Севлиево, се появили нея заранъ рано прѣдъ Ловечъ. Много врѣме прѣди да пристигнатъ изпратенитѣ въ Плѣвенъ войски, Турцитѣ въ Ловечъ, слѣдъ едно ожесточено сражение, осуетили плановѣтъ на неприятеля и Руситѣ се отказали отъ атаката. Пристиганието на черкезскитѣ конници, дошли отъ Плѣвенъ за 2¹/₂ часа, накара неприятеля да вѣрва, че изпратената помощъ е наблизу и то толкова повече, защото Черкезитѣ се одързостиха да атакуватъ рѣшително руската кавалерия. Тогава неприятеля рѣши да отстъпи. Сражението се продължи до пладнѣ; неприятеля остави на бойното поле повече отъ 300 трупа, а загубитѣ на отоманскитѣ войски бѣха незначителни.

Слѣдъ сражението, Рифатъ паша, Еминъ паша и Тефикъ бей, направиха рекогносцировка на най важнитѣ позиции и ги укрѣпиха, за да осигуратъ отбраната на Ловечъ. Еминъ паша остави на Рифатъ паша арти-